

Някъде от 17-годишен започнах да инвестирам в духовното си развитие, което се превърна в мой приоритет. Нямаше нищо по-важно от това! Не ме интересуваше материалното богатство – къщи, вили, коли, банкови сметки... Не бях практичен в общоприетия смисъл на думата. Следвах сърцето си – нищо, че това не ми носеше материална изгода. Дори като студент съвсем съзнателно подлагах себе си на лишения. Искях да се науча да мога да живея с малко и да докажа, че духът е по-силен от плътта. Живеех като аскет... в града, макар външният ми вид да беше на човек, който е излязъл от пещерата. :) Хранех се оскъдно, зимно време не се отоплявах... не използвах и върхна дреха... Като видех красива жена, за да не ме изкушава, забивах поглед и се концентрирах, по съвета на свами Шивананда, върху палеца на десния си крак. :)

Изобщо странна птица бях със свой почерк и стил и винаги верен на себе си. След 2-3-годишния

период на аскеза

, след като завърших и висшето си образование и започнах работа като учител по литература,

се ожених. Родиха ми се и две дъщери.

Случваше се понякога т

огаващата ми

партньорка

да ме критикува за

моята непр

а

ктичност – за това, че не съм предприемчив човек, който да мисли в посока откъде и как може да изкара повече пари, а се задоволява с мижавата

си

учителска заплата.

Ако не

била майка ми в Гърция, та да ни праш

а пари, сме щели да умрем от глад. Аз отговарях, че в живота няма АКО и че нищо не е случайно. Винаги съм живял на Христовия принцип: „Търсете първо царството Божие и неговата правда и всичко, което ви е необходимо, ще ви се даде.” Дори по време на най-голямата икономическа криза при правителството на Жан Виденов, когато бях изчислил, че с моята месечна учителска заплата мога да купувам всеки ден по един хляб и едно кисело мляко и... тя щеше да свърши. Но точно тогава майка се завърна от Гърция и ни даде долари... та кризата изобщо не я усетихме. :)

Аз продължавах да работя усилено, но не за материално богатство, а за да разгърна своя духовен потенциал. И на Богоявление през 2006 година ми се даде едно пророческо съновидение. Видях се да пея една от песните на Учителя Беинса Дуно. Текстът беше знаков, показателен: „Аз в живота ще благувам... Духът и душата ми шепнат това...” Следващите години бяха и продължават да бъдат години на Благодат. Разбрах какво е действително човек да благува и че наистина „Божията любов носи изобилния и пълен живот” – и в духовно, и в материално отношение! Просто съвсем естествено първото води след себе си и второто, но

първо е духовното, а след това – материалното! Не случайно в думата „бог-атство” коренът е БОГ. Аз съм човек, който се уповава на Бог и приемам, че всичко, което се случва в живота ми, произтича от Него. И съм изпълнен с дълбока благодарност. Знам, че може да нямаш нищо, но имаш ли Бог в сърцето си... имаш всичко! И обратно – можеш да имаш всичко, но нямаш ли Бог в сърцето си... нямаш нищо! Та, приятели мили, „търсете първо царството Божие и неговата правда и всичко, което ви е действително необходимо, ще ви се даде”! Живях според тази истина и за себе си доказах, че тя е действена, реална сила, която и вие можете да въплътите в живота си! Нужно е любов... нужно е не просто вяра, а упование... И интензивен, постоянен вътрешен стремеж! Бъдете благословени!